

[Jens Thoft]

Jeg synes, at der skal være en lige chance for, at folk, der snyder, eller folk, der laver fejl, bliver knaldet. Men den lige chance findes ikke. Chancen for, at repræsentantens skat bliver forhøjet, er langt, langt, langt større end chancen for, at det multinationale selskabs bliver forhøjet. Chancen for, at gymnasielæreren, som mener sig berettiget til at fratække faglitteratur, får forhøjet sin skat, er langt, langt større end chancen for, at et multinationalt aktieselskabs skat bliver forhøjet. Og mon ikke der i det multinationale selskab også skulle være et par hundrede kroner at finde ved nøjere granskning? Jeg kan ikke forestille mig andet. Men sådan er virkeligheden.

Det var årsagen til, at SF foreslog, at vi skulle forhøje kommunernes andel for at give kommunerne den gulerod til at ligne de erhvervs-mæssige regnskaber.

Når hr. Bjarne Ørum er bange for, at kommunerne finder på at konkurrere om at ligne lempeligt – sådan forstod jeg det egentlig – så er virkeligheden under det nuværende system jo, at kommunerne allerede i dag – sådan som Kristian Thulesen, der er formand for amtslig-ningsrådsmedlemmerne, har givet udtryk for – konkurrerer om at være erhvervsvenlige ved ikke at ligne selskaberne. Det er den ene del af det.

Den anden del af det er jo, at når en kommune endelig har, om jeg så må sige, fået skovlen skattemæssigt under en virksomhed, der har lavet fup, så flytter virksomheden bare hovedsædet, og så kan man begynde forfra. Jeg siger ikke, man skal ud med riven og rive revl og krat op, der må også være grænser dér, ingen tvivl om det, men hvis der bare var et rimeligt incitament for kommunerne til at sikre en rimeligt effektiv erhvervsdeling, så ville vi have en langt mere retfærdig skatteligning end den, vi har.

Jeg er altså modstander af, at man lader de store fisk svømme videre, mens man interesserer sig for småfiskene, men det er kommunerne tilbøjelige til, for det er småfiskene, der giver kroner hjemme i skattekommunen. Kommunerne allokerer ikke de nødvendige ressourcer til selskabsligningen, for der er ikke kommuneindtægter svarende til det. Derfor foreslog vi en forhøjelse.

Jeg vil gerne understrege – efter den kritik, som jeg har hørt fra en lang række af ordførerne – at vi er villige til i udvalget at se på mulighe-

derne for at inddrage selskabsskatten i en ud-ligningsordning. Og hvis det er sådan, som hr. Stavad siger, at i en enkelt kommune kan man såmænd undgå personlige indkomstskatter, ja, så har han ret, så bør det med i ud-ligningsordningen. Men det mener jeg som sagt ikke.

Jeg mener tværtimod, at den tabel, som jeg havde fundet frem, præcis dokumenterede, at de kommuner, der har det sværest, og hvor der med god grund er mest jammer over, at ind-tægtsgrundlaget er udhulet på grund af det stadig stigende antal selskaber, og som får deres udgifter voldsomt forøget på grund af overvæltede udgifter fra staten – det var lige præcis de kommuner, der ville blive begunstiget.

Jeg håber, at vi kan få set på disse problemer i udvalget, og jeg glæder mig især over, at hr. Stavad gav udtryk for, at her var der tale om et reelt og konkret problem, som burde løses, for ellers kan vi ikke sikre en tilstrækkelig retfærdig og ensartet linje.

(Kort bemærkning).

Ågaard (KF):

Kun en ganske kort bemærkning til hr. Jens Thofts lange redegørelse, hvor hr. Jens Thoft slog fast, at der overhovedet ikke foregår nogen selskabsdeling i kommunerne. Jeg vil meget gerne bestride det. Jeg ved i hvert fald, at i den kommune, jeg selv kommer fra, er der gennem flere år afsat minimum 20 pct. af ressourcerne til direkte selskabsdeling, og at den gennemføres.

Og så vil jeg gerne have hr. Jens Thoft, der i en kort bemærkning til mig efter mit første ind-læg ligesom antydede, at jeg ikke havde læst forslaget, til at bekræfte, at der i bemærkningerne til forslaget ikke står erhvervsdeling, som hr. Jens Thoft påstod, men at der er omtalt, at erhvervsudvikling ikke opmuntres i kommunerne.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal straks give hr. Ågaard en undskyldning for så vidt angår spørgsmålet om erhvervsdeling og erhvervsudvikling. Min begrundelse til mit forslag er delt i to, og jeg havde forstået hr. Ågaard sådan, at han argumenterede for så vidt angår den del, der handlede om erhvervs-